قزوین

حضرت سمندر نار موقده علیه بهآء اللّه الأبهی

هواللّه

سبحانک اللّهمّ یا الهی تری هجوم الأغبیآء علی الأصفیآء و تعرّض الزّنمآء بالخلّص من الأولیآء یصولون یا الهی کالذّئاب الکاسرة و ینهشون یا مولای کالکلاب الخاسرة و ینقضّون الیهم کالصّقور الصّاقرة و السّباع الضّاریة ینهبون الأموال و یقطعون کلّ ذی ظلال و یهدمون البیوت العامرة و یخرّبون الدّیار الفاخرة حتّی یجعلون عالیها سافلها بقوّة قاهرة و یقتلون الرّجال و یسبّون ربّات الحجال و یأسرون الأطفال و یحرقون الأجساد و یقطّعون الأکباد و ینتفون الشّعور و یقطعون العروق و یشوّهون الوجوه و یقلعون الأعین و یقطعون الآذان و الأنوف کلّ ذلک ما نقموا منهم الّا ان آمنوا بک و بآیاتک و صدّقوا بکلماتک و انجذبوا بنفحاتک و استیقظوا بنسماتک و نطقوا بثنائک و تمسّکوا بکتابک و رنّحتهم صهبآء محبّتک و اخذتهم انوار جمالک منهم عبدک الحلیم ذو قلب سلیم سمّی ابراهیم قد سمع النّدآء و لبّی للدّعآء و هتک الأستار و خرق الأحجاب و ردّ الشّبهات و رتّل الآیات المحکمات فاطمأنّت نفسه بحجّتک و برهانک و سکن روعه بقدرتک و سلطانک و قرّت عیناه بمشاهدة آیاتک الکبری و التذّت اذناه باستماع الحان الورقآء فی ایکة الثّنآء و انشرح فؤاده بمعرفتک و فرح قلبه بمحبّتک و اشتدّ ازره علی خدمتک و انحنی ظهره فی عبادتک و ما من یوم یا الهی الّا و اتی ببرهان لامع علی عبودیّته لعتبتک المبارکة و ما مرّت من لیلة الّا اظهر آثاراً واضحةً علی خدمته لحضرتک الطّیّبة العالیة فکان یا محبوبی یحنّ الی النّفوس حنین الأب الشّفوق و یترأّف بالرّجال رأفة الأخ المفضال و یرحم العجزآء رحمة الکبرآء و یعامل الأطفال بکلّ حبّ و حنوّ و شفقة و کمال کأنّک یا سیّدی خلقتَ وجهه للبشاشة و قلبه للسّماحة و شمائله للصّباحة و سیمائه للملاحة و لسانه للطّلاقة و فمه للفصاحة و البلاغة و یده للعطآء و صدره للانشراح بآیات الوفآء و قدمه للثّبوت و هیکله للخضوع و الخشوع مع ذلک لمّا خاطبته بخطابک و قلت له یا ایّتها النّفس المطمئنّة ارجعی الی ربّک راضیة مرضیّة حتّی تشمله بألطافک و تغرقه فی بحر اسرارک قد قام علیه طغاة خلقک و بغاة بریّتک و اهانوا جسمه الشّریف اهانةً لیس لها مثیل فرموه بالأحجار و سبّوه بأشنع الأذکار و طعنوه برماح الانکار و رموه بسهام الاستکبار و منعوا ذلک الجسد المبارک ان یتستّر تحت التّراب او یدفن فی مقبرة اهل الدّیار فبقی متروکاً و مَعْرضاً للوهن و الضّرّ و الطّعن و العدوان الی ان واروه بعد مدّة تحت حفنة من التّراب فی ارض مهجورة مخروبة الآثار و اراد اهل البغی و الفحشآء التّعرّض بالأحبّآء و الهجوم علی النّجبآء و الفتک بالأصفیآء و الهتک بالنّقبآء ربّ ربّ تری هذه الدّاهیة الدّهمآء و الرّزیّة الکبری علی المظلومین من عبادک الأمنآء بین یدی السّفهآء ربّ ربّ انّی اتضرّع الیک و ابتهل الی عتبة رحمانیّتک ان تقدّر کلّ ضرّ احبّائک لهذا العبد المتفانی فی سبیلک و اجعلنی هدفاً لسهام مصوّبة الی احبّائک و مورداً لرماح مُشرعة الی قلوب اصفیائک حتّی افدیهم بروحی و ذاتی و جسدی و کینونتی و حقیقتی و هویّتی و هذا من اعظم فضلک علی عبدک و منتهی موهبتک لأقلّ خلقک فبعزّتک یا الهی اذوب حیآءً لمّا اری عبادک المخلصین قد وقعوا لمحبّتک فی ید المعرضین و تحت مخالب المبغضین و براثن ذئاب من الظّالمین و انا حیّ فی هذا السّجن الشّدید فأتمنّی الفنآء فی مشهد الفدآء بوقت قریب ای ربّ قد تغرغرت النّفوس و حشرجت الصّدور من تعرّض اهل الغرور و تعدّی کلّ نفس ظلوم جهول قدّر یا الهی ردعاً لهؤلآء و امنع ید العدآء من الأعدآء و ادفع سهام الجفآء عن اهل الوفآء انّک انت المقتدر العزیز الکریم الحافظ السّاتر الحارس العلّام لا اله الّا انت العزیز المتعال ع

ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۰ مه ۲۰۲۲، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر